

Regelrådets uppgift är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Justitiedepartementet

Yttrande över Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering (SOU 2026:27)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen uppfyller kraven i förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Motivering till Regelrådets ställningstagande

Regelrådet gör följande bedömning. Utifrån förutsättningarna i ärendet finns det tillräckligt mycket information om kostnadspåverkan för berörda företag, även om det hade varit önskvärt med tydligare kvantitativ information om de specifika effekterna för svenska företag. Mot bakgrund av att det ur ett riskbaserat perspektiv generellt sett får anses vara högre prioriterat att kvantifiera kostnadsökningar än kostnadsminskningar och eftersom förutsättningar för uppskattningen som görs på unionsnivå anges kan beskrivningen anses tillräcklig. Beskrivning av berörda företag, särskilda hänsyn till små företag och åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter är andra aspekter som har redovisats tillräckligt väl. Beskrivningen av berörda företag är tydlig. Det finns också några aspekter som Regelrådet finner inte uppfyller förordningens krav. Dit hör påverkan på konkurrens, hur och när förslaget kan utvärderas och konsekvenser om ingen åtgärd vidtas samt påverkan på företagens intäkter. De brister som finns i dessa avseenden saknar inte betydelse, men de är inte heller av sådan vikt att de blir styrande för den sammantagna bedömningen som är att konsekvensutredningen uppfyller förordningens krav. Mot bakgrund av frågornas komplexitet vill Regelrådet starkt rekommendera att det tas fram en plan för utvärdering.

Innehållet i förslaget

Utredningen föreslår en ny lag om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja. Därutöver föreslår utredningen ändringar i fyra lagar. I sak anges de förslag som utredningen lämnar innebära bland annat följande. Kravet på upprättande av en hållbarhetsrapport ska gälla färre företag än i dag. Kravet ska omfatta företag som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har haft dels i medeltal mer än 1 000 anställda, dels en redovisad nettoomsättning på mer än 4,9 miljarder kr. Det ska också omfatta moderföretag i koncerner som på motsvarande sätt överskrider de angivna nivåerna för antal anställda och nettoomsättning. Utredningens förslag anges vidare innebära att små och medelstora börsnoterade företag inte längre ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter. Utredningen föreslår dessutom att kretsen av dotterföretag eller filialer till tredjelandsföretag som ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter minskas. Utredningen lämnar också förslag som innebär ökade möjligheter att undanta känslig information, såsom företagshemligheter, från hållbarhetsrapporten. Även i övrigt anges utredningens förslag innebära en viss begränsning av den information som måste lämnas i en hållbarhetsrapport. Det föreslås även regler som ska säkerställa att mindre företag i värdekedjan inte belastas av mer långtgående krav på information från de företag som

upprättar hållbarhetsrapporter. De mindre företag som avses är företag som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret (så kallade skyddade företag). Enligt utredningens förslag ska skyddade företag ha rätt att neka en begäran om information från ett rapporterande företag, om det begärs mer information än vad som krävs enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som EU-kommissionen förväntas fastställa senast den 19 juli 2026. Slutligen föreslås regler för hur hållbarhetsrapporter ska granskas av revisorer.

Bedömning av delasppekter

Problembeskrivning och syftet med förslaget

Det anges (i kapitel 2) att enligt utredningens uppdrag ska den ta ställning till hur Sverige ska genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (hädanefter ändringsdirektivet). Uppdraget anges vara begränsat till den del av ändringsdirektivet som rör företagens hållbarhetsrapportering. Utredningen ska i den utsträckning som det behövs belysa olika alternativ för att genomföra direktivet och redovisa för- och nackdelarna med dessa. Dessutom ska utredningen identifiera och redogöra för de ändringar som behöver göras i den redovisningsrättsliga, revisionsrättsliga och associationsrättsliga lagstiftningen och lämna nödvändiga författningsförslag. Utredningen ska vidare följa genomförandet av ändringsdirektivet i de nordiska länderna och i de övriga länder som utredaren bedömer vara av intresse i sammanhanget. I Sverige anges det sedan flera år finnas bestämmelser om att vissa företag ska upprätta hållbarhetsrapporter. Syftet med kraven på hållbarhetsrapportering är att finansmarknaderna ska få tillgång till tillförlitlig och jämförbar information från företagen om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Rapporteringen ska bidra till att styra in kapital mot hållbara investeringar. Dessutom ska den underlätta hanteringen av finansiella risker som följer av klimatförändringar och brister i sociala förhållanden. Det finns även fler exempel på problembeskrivning och beskrivning av förslagets syfte i betänkandet än de som refererats här ovan.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av vilka problem som utredningens förslag tänks lösa och det framgår både vad syftet med hållbarhetsrapportering kan anses vara mer generellt och vilket syfte som finns med ändringsdirektiv och utredningens förslag till genomförande. Beskrivningen är tillräcklig.

Regelrådet finner att problembeskrivning och redovisning av syfte med förslaget är godtagbar.

Konsekvenser om ingen åtgärd vidtas

I betänkandet anges i några fall att utredningen inte ser skäl till ändringar i befintligt regelverk.

Såvitt Regelrådet kan se finns utöver detta inte någon beskrivning av konsekvenser om ingen åtgärd vidtas.

Regelrådet gör följande bedömning. En redovisning av konsekvenser om ingen åtgärd vidtas ska ingå i en konsekvensutredning för att denna ska vara fullständig. Skulle bedömningen vara att det inte är ett realistiskt alternativ att avstå från åtgärd – vilket kan vara fallet i vissa

ärenden – så ska detta anges och förklaras. Det kan ofta finnas ett värde i att beskriva hur ett nollalternativ (ett alternativ där inga åtgärder vidtas) påverkar utvecklingen över tid. Vad som minimum behöver finnas är en tillräckligt tydlig helhetsbedömning av vad konsekvenserna skulle bli om man avstår från åtgärd. Regelrådet kan inte finna någon sådan bedömning i remissen.

Regelrådet finner redovisningen av konsekvenser om ingen åtgärd vidtas bristfällig.

Alternativa lösningar

I betänkandets fjärde kapitel anges att utredningen har övervägt om det i samband med de nu aktuella ändringarna också bör göras en ytterligare ändring i gränsvärdeskonstruktionen, på så sätt att skyldigheten att hållbarhetsrapportera bedöms enbart utifrån förhållandena under ett räkenskapsår, i stället för som i dag de två senaste räkenskapsåren. Risken är annars, kan det hävdas, att ändringsdirektivet inte anses vara genomfört fullt ut. Det som talar emot detta anges vara att den nuvarande gränsvärdeskonstruktionen – som innebär att man tittar på förhållandena för två räkenskapsår – är vedertagen i Sverige, dels genom de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering, dels genom de nuvarande avgränsningarna mellan större och mindre företag i 1 kap. 3 § årsredovisningslagen. Det framgår också av skälen till ändringsdirektivet (se skäl 7) att de nya gränsvärdena ska införas i enlighet med de nationella bestämmelser som redovisningsdirektivet genomför. Utredningen anser därför att den nuvarande gränsvärdeskonstruktionen kan och bör behållas. Detta framstår enligt utredningen också som den mest ändamålsenliga ordningen.

Det beskrivs alternativ när det gäller utformning av lag. Således anges att Årsredovisningslagen innehåller bestämmelser om hur företag ska upprätta och offentliggöra årsredovisningen, däribland hållbarhetsrapporten. I lagen finns regler om vilken information som ska ingå i årsredovisningen och hur informationen ska redovisas där. Däremot reglerar lagen inte företagens möjligheter att inhämta den information som ska tas in i årsredovisningen. Där finns inte heller något slag av regler om avtals ogiltighet. Av rättssystematiska skäl bör de nya reglerna om inhämtande av information från aktörer i ett företags värdekedja därför enligt utredningen tas in i en särskild lag. Av tydlighetsskäl bör ändringsdirektivets definitioner av rapporterade företag, skyddat företag och frivilliga standarder tas in i den nya lagen. Definitionen av ett rapporterat företag bör vara kopplat till vilka företag som enligt årsredovisningslagen är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport, det vill säga att företaget under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har överskridit gränsvärdena för antalet anställda och nettoomsättning. De nya reglerna om värdekedjan ska enligt ändringsdirektivet även vara tillämpliga på hållbarhetsrapporten för koncernen. Även moderföretag som ska upprätta en sådan rapport behöver därför omfattas av definitionen. Detsamma gäller de finansiella företag som genom hänvisningar i ÅRKL och ÅRFL omfattas av rapporteringsskyldighet.

När det gäller avgränsningen av de aktörer som utgör skyddade företag ska den enligt ändringsdirektivet ske med hänsyn till förhållandena under det senaste räkenskapsåret. Direktivet anges emellertid vara något oklart i fråga om innebörden i begreppet "det senaste räkenskapsåret". En rimlig tolkning, som dessutom enligt utredningen är den från praktiska utgångspunkter mest lämpliga, anges vara att det som avses är det räkenskapsår som det senast har upprättats en årsredovisning för. Det innebär att om det rapporterade företaget framställer en begäran tidigt under året innan någon årsredovisning ännu upprättats för året innan, kan aktören beakta uppgifter om antalet anställda i sin senast upprättade årsredovisning.

Ett alternativ som utredningen avstår från är också att undanta styrelsen från regler om kollektivt ansvar för redovisningshandlingar, såvitt gäller hållbarhetsrapporteringsstandarder och skyldigheten att upprätta och märka hållbarhetsrapporten i ett visst format (se artikel 2.11). Detta är en möjlighet som ändringsdirektivet ger. Det kan enligt utredningens uppfattning starkt ifrågasättas om det är önskvärt att införa en sådan ansvarsbegränsning som ändringsdirektivet tillåter – men inte påbjuder – eftersom den skulle bryta mot den nuvarande principen i svensk aktiebolagsrätt, där styrelsen visserligen normalt kan delegera bort handhavandet av vissa uppgifter men alltid behåller ett visst tillsynsansvar. Utredningen anser vidare att det kan ifrågasättas om en ansvarsbegränsning av detta slag skulle ha någon större praktisk betydelse, särskilt som styrelsen ändå kommer att behålla sitt ansvar för merparten av bolagets skyldigheter enligt årsredovisningslagen. Antalet bolag där styrelsen skulle kunna dra nytta av undantaget är också mycket litet, sett till det totala antalet aktiebolag. Ändringsdirektivets möjlighet bör därför enligt utredningens uppfattning inte utnyttjas när det gäller styrelser i aktiebolag.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av några alternativa lösningar. Det anges vilka för- och nackdelar som utredningen sett med dessa och det framgår av vilka skäl som de alternativa lösningarna inte förordas. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar godtagbar.

Berörda företag

Som nämnts i innehållet i förslaget ska kravet omfatta företag som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har haft dels i medeltal mer än 1 000 anställda, dels en redovisad nettoomsättning på mer än 4,9 miljarder kr.

I sammanfattningen anges följande om berörda företag. Det förväntas att cirka 150–200 svenska företag kommer att överskrida de gränsvärden för hållbarhetsrapportering som nu föreslås gälla. Det anges vara fråga om ett påtagligt stort antal företag som inte längre kommer att omfattas av kraven. En del av de företag som inte längre kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera torde enligt utredningens bedömning ändå komma att upprätta hållbarhetsrapporter på frivillig väg. Framtagande av särskilda standarder för frivillig hållbarhetsrapportering förväntas öka incitamentet för att rapportera frivilligt. Det begränsade tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering som nu föreslås förväntas minska marknaden för granskning av hållbarhetsrapporter.

I kapitel 10 (Konsekvenser) anges bland annat följande. När direktivet om företagens hållbarhetsrapportering genomfördes uppskattades att ungefär 1 600–2 000 stora företag omfattas av reglerna. Därtill kommer ett knappt hundratal små och medelstora börsnoterade företag samt ungefär 140 finansiella företag (se prop. 2023/24:124 s. 200). Med utgångspunkt i uppgifter från SCB:s företagsregister förväntas cirka 150–200 svenska företag komma att överskrida de gränsvärden för hållbarhetsrapportering som nu föreslås gälla. Det anges således vara ett påtagligt stort antal företag som inte längre kommer att omfattas av kraven.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår tydligt hur många företag som väntas omfattas av direktivet. Eftersom förslaget innebär att kravet ska omfatta företag som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har haft dels i medeltal mer än 1 000 anställda, dels en redovisad nettoomsättning på mer än 4,9 miljarder kr går det också att få en uppfattning om hur stora de berörda företagen minst kommer att vara. Såvitt Regelrådet

kan se finns det inga uppgifter om vilka branscher de berörda företagen väntas tillhöra. Det skulle ha förbättrat konsekvensutredningens transparens ytterligare om även detta hade angetts, men även befintlig beskrivning kan anses tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag godtagbar.

Påverkan på företagens kostnader och intäkter

Tillgången till hållbarhetsinformation bedöms minska. Detta kan vara negativt för bland andra sparare och investerare samt civilsamhället. Förslaget innebär att det sätts tydligare och snävare ramar för den information som rapporteringspliktiga företag kan begära från företag i värdekedjan. Detta kan medföra förenklingar för företag utan rapporteringsplikt.

De nuvarande rapporteringskraven anses vara mycket resurskrävande för företagen. De största börsnoterade företagen uppskattas lägga i genomsnitt 3,5 miljoner kr årligen på hållbarhetsrapportering utöver en initial engångskostnad om cirka 3 miljoner kr. Granskningskostnaderna för dessa företag beräknas uppgå till cirka 4 miljoner kr årligen (se prop. 2023/24:124 s. 200). Även dotterföretag och filialer till tredjelandsföretag anges gynnas av de motsvarande gränsvärdeshöjningar som sker för dessa slag av företag. En del av de företag som inte längre kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera ändå torde komma att upprätta hållbarhetsrapporter på frivillig väg. För små och medelstora företag finns det numera särskilda standarder för frivillig hållbarhetsrapportering medan arbetet pågår inom EU med att ta fram sådana standarder för företag med upp till 1 000 anställda.

Det anges endast vara företag i den så kallade första vågen som i dag omfattas av de lagstadgade rapporteringskraven. Bland dessa företag finns stora börsnoterade företag med fler än 500 anställda samt börsnoterade moderföretag i stora koncerner med fler än 500 anställda. Dessa företag började hållbarhetsrapportera från och med räkenskapsår som inleddes den 1 juli 2024 eller senare, det vill säga den 1 januari 2025 för de företag som inte har brutet räkenskapsår.

Företag i den så kallade andra vågen har ännu inte börjat hållbarhetsrapportera. En mindre del av dessa företag kommer att överskrida även den nya gränsvärdenivån och därmed omfattas av kravet på hållbarhetsrapport. Dessa ska börja tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapportering första gången för det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare.

För närvarande pågår ett arbete inom EU med att revidera standarderna för obligatorisk hållbarhetsrapportering. Europeiska kommissionen förväntas anta en delegerad förordning med de nya standarderna under året, efter förslag från Efrag. Enligt det förslag som Efrag har presenterat minskar antalet obligatoriska datapunkter (en enhet information i en större datamängd) med 61 procent och samtliga frivilliga datapunkter tas bort. Sammantaget har det gjorts en reduktion av antalet datapunkter med 71 procent. Arbetet har generellt bedrivits med inriktning på förenkling. Vad gäller kostnadsnyttoanalys beräknas förenklingarna ge en effekt på 3,7 miljarder euro inom unionen över en femårsperiod. Detta motsvarar en kostnadsreduktion i storleksordningen 30–40 procent. Även för de företag som kommer att omfattas av de nya reglerna bedöms kraven på hållbarhetsrapportering därför vara mer hanterbara jämfört med nuvarande krav.

I samband med genomförandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering framhålls flera fördelar med hållbarhetsrapportering för enskilda och civilsamhället. Bristen på hållbarhetsinformation ansågs begränsa möjligheten för aktörer från det civila samhället,

fackföreningar och arbetstagarrepresentanter att ha en dialog med företag om hållbarhetsfrågor. De yttersta användarna av en bättre hållbarhetsrapportering är, sades det, enskilda medborgare och investerare som genom informationen kan engagera sig bättre i hur företagen sköts i ett hållbarhetsperspektiv. Detta ansågs i sin tur kunna minska riskerna i det finansiella systemet, underlätta för företag som har en positiv inverkan på människor och miljön att skaffa kapital samt ge ökade möjligheter till ansvarsutkrävande av företagen. Sparare och investerare som vill investera hållbart får också en större möjlighet att göra det. Även gynnsamma konsekvenser för klimatet framhölls (se prop. 2023/24:124 s. 202).

Med de nu föreslagna reglerna bedöms dessa konsekvenser till viss del utebli, eftersom betydligt färre företag kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera och rapporteringskraven dessutom är mindre ambitiösa. Till någon del anges detta emellertid uppvägas av att rapporteringen förväntas bli mer användarvänlig och koncis genom det arbete som pågår inom EU med att revidera de obligatoriska standarderna för obligatorisk hållbarhetsrapportering. Det anges också finnas anledning att anta att flera av de företag som i fortsättningen inte kommer att vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter ändå kommer att göra det, i enlighet med de standarder om frivillig hållbarhetsrapportering som är under utarbetande.

Utredningen framhåller att de allra största företagen, det vill säga de företag som potentiellt påverkar samhället mest, alltså kommer att vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter. Utredningen påpekar samtidigt att ett företags påverkan på olika hållbarhetsfrågor varierar mellan branscher och att antalet anställda eller nettoomsättning inte nödvändigtvis är en bra indikator på exempelvis miljöpåverkan.

De föreslagna ändringarna förväntas innebära förenklingar och besparingar för företag i värdekedjan på flera sätt. Att färre företag får rapporteringsplikt förväntas leda till att små företag får färre förfrågningar om hållbarhetsinformation från större företag. Genom att de nya standarderna för obligatorisk hållbarhetsrapportering förväntas innehålla färre datapunkter, kommer företag i värdekedjan inte heller att bli föremål för lika omfattande förfrågningar om information som tidigare. Förslaget innebär att det sätts tydligare och snävare ramar för den information som rapporteringspliktiga företag kan begära från företag i värdekedjan. Detta kan medföra förenklingar för företag utan rapporteringsplikt. De föreslagna reglerna om egen försäkran (se avsnitt 5) bedömer utredningen innebära en förenkling både för skyddade och rapporterande företag.

I samband med genomförandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering framhölls att efterfrågan på hållbarhetsexperten kommer att öka kraftigt vid revisionsföretagen (se prop. 2023/24:124 s. 203). Det begränsade tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering som nu föreslås förväntas minska marknaden för sådan granskning. Utredningen bedömer emellertid att vissa företag utan rapporteringsplikt ändå kommer att välja att upprätta hållbarhetsrapporter och då även önska att dessa blir revisorsgranskade. Det föreslagna förenklade förfarandet för att bli registrerad för granskning av hållbarhetsrapport som revisor för tredje land, kan leda till att något fler tredjelandsrevisorer väljer att registrera sig i Sverige. Denna effekt förväntas dock begränsas av det minskade tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en kvalitativ beskrivning av kostnadspåverkan och det anges även vissa kvantifieringar av kostnadsförändringarna. Regelrådet anser att detta i sig är värdefullt. Det finns emellertid också, såvitt Regelrådet kan förstå, vissa osäkerheter förknippade med de uppgifter som redovisas. Regelrådet erfar för det första att

gemensamt för alla förslag som EU-kommissionen tog fram inom Omnibus I-paketet är att EU-kommissionen inte gjorde någon konsekvensbedömning av dessa förslag. Nu har en konsekvensbedömning gjorts av Efrag. Det är oklart för Regelrådet vilken status förslaget har. Om det kan förväntas att EU-kommissionen beslutar standarden enligt förslaget från Efrag är analysen fortsatt relevant, men om det skulle ske några justeringar kan uppgifterna bli helt eller delvis inaktuella, såvitt Regelrådet kan förstå. Skulle EU-kommissionen besluta enligt förslaget så finns det fortfarande en osäkerhet om hur den kostnadsminskning som aviseras fördelar sig mellan medlemsstaterna, och framför allt hur det mer specifikt skulle kunna komma till nytta för svenska företag. Det finns alltså en uppskattning att kostnader väntas minska med 3,7 miljarder euro inom unionen över en femårsperiod. Det framgår emellertid inte hur stor andel av detta som väntas påverka just svenska företag. Det finns information om vad kostnaderna per företag bedöms uppgå till idag. Det är inte helt lätt att få någon uppfattning om hur stor kostnadsminskningen skulle kunna bli för de svenska företagen. Det hade varit önskvärt om en mer specifik sådan bedömning hade redovisats. I många fall anser Regelrådet att det viktigaste är att beräkna kostnadsökningar för företagen och att det har lägre prioritet att kvantifiera minskningar. I detta fall finner Regelrådet att det skulle kunna finnas en risk för sämre underbyggds kalkyler, mot bakgrund av hur processen har sett ut generellt när Omnibus-förslagen togs fram. Samtidigt kan Regelrådet konstatera att det finns information om vilka antaganden som har gjorts när det gäller minskat antal datapunkter med mera. Detta bidrar positivt till konsekvensutredningens transparens. Sammantaget finner Regelrådet därför att kostnadsförändringen har beskrivits tillräckligt väl men att det hade varit önskvärt med mer specifik information om effekterna specifikt för svenska företag.

När det gäller intäktspåverkan kan Regelrådet inte finna någon information om sådan, förutom det som anges om att det är möjligt att marknaden för granskning av hållbarhetsrapporter minskar. Samtidigt anges det kunna bli något fler tredjelandsrevisorer som registrerar sig i Sverige. Det hade behövts något tydligare information än detta om möjlig intäktspåverkan. Enligt Regelrådet är det uppenbart att ett genomförande av förslaget innebär en inte obetydlig intäktspåverkan för bland annat revisionsbyråer som har anpassat sig till tidigare beslutade regler. Dessa företag kan också ha genomfört investeringar som de genom förslaget inte får avkastning för på grund av avsaknad av långsiktighet och förutsägbarhet i regelgivningen.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på företagens kostnader godtagbar.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på företagens intäkter bristfällig.

Påverkan på konkurrens

Det anges att ändringsdirektivet bland annat syftar till att öka konkurrenskraften. Det finns resonemang om att ett kriterium för att viss information ska anses vara en företagshemlighet, och kunna utelämnas från hållbarhetsrapportering, är att ett röjande är ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för innehavaren. Det anges (i utredningens direktiv) att omfattningen av den administrativa bördan utgör en viktig faktor när det gäller företagens konkurrenskraft. Det anges att det begränsade tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering som nu föreslås förväntas minska marknaden för granskning av hållbarhetsrapporter. Det anges att i synnerhet när en koncern endast existerar på grund av det finansiella holdingföretagets olika investeringar kan rapportering på koncernnivå medföra praktiska svårigheter och bördor och vara av begränsad nytta för andra marknadsaktörer. Ändringsdirektivet anges därför innehålla en bestämmelse som ger finansiella holdingföretag

som är moderföretag i sådana koncerner möjlighet att välja om de ska rapportera hållbarhetsinformation på koncernnivå eller om de ska utelämna sådan information (se artikel 2.5d).

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns viss information om påverkan på konkurrens. Denna kan emellertid inte anses vara särskilt tydlig. Regelrådet kan inte utläsa någon tydlig information om påverkan för svenska företag, annat än att deras relativa konkurrenskraft eventuellt kan väntas öka till följd av förslaget. Eftersom det är oklart hur kostnadsminskningar väntas fördela sig mellan företag i olika medlemsstater är det också oklart för Regelrådet vilken effekten skulle kunna väntas bli för de svenska företagens konkurrenskraft på den inre marknaden. Konkurrensförhållandena gentemot företag i tredjeland är inte heller beskrivna, förutom när det gäller hållbarhetsgranskande revisorer. Regelrådet har visserligen ingen invändning mot att, som anges, förslaget kan komma att förbättra de berörda företagens konkurrenskraft. Det hade likväl behövts en mer utvecklad beskrivning, om inte annat för att det är oklart hur en samlad effekt på inre marknaden kan väntas fördelas mellan företag i olika medlemsstater.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på konkurrens bristfällig.

Särskilda hänsyn till små och medelstora företag

Det anges att enligt skälen till ändringsdirektivet har det visat sig att små och medelstora företag i värdekedjan tar emot oproportionerliga begäranden om information från rapporterade företag. Det är därför, enligt skälen, nödvändigt att införa skydd för företag i värdekedjan som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret för att begränsa bördan för dessa företag (s.k. skyddade företag). I författningskommentar anges att årsredovisningslagen (1995:1554) föreslås ändras så att andra stycket utgår. Börsnoterade små och medelstora företag kommer anges därmed inte längre vara skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att utredningens förslag innebär att särskilda hänsyn tas till små företag – i enlighet med ändringsdirektivet. Redovisningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till små företag godtagbar.

Åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter

Som anges i avsnitten ovan innebär förslaget att rapporteringskrav väntas minska.

Regelrådet gör följande bedömning. Det hade varit önskvärt om konsekvensutredningen hade innehållit ett rubricerat avsnitt som beskrev hur utredningen förhållit sig till åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter. Det är ändå möjligt att sluta sig till att många företag sannolikt får i vart fall något lägre kostnader till följd av förslaget, även om detta inte har kvantifierats på något helt överskådligt sätt. Aspekten kan anses indirekt belyst på detta sätt, även om större tydlighet hade haft ett värde.

Regelrådet finner redovisning av åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Utredningen föreslår att lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027 och att de av företag som redan omfattas av kravet på hållbarhetsrapport ska tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2026 eller senare. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver, enligt utredningens förslag, bestämmelsen om information från värdekedjan inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga.

Vidare anges att det kommer att finnas ett visst behov av att Finansinspektionen, Revisorsinspektionen, Bolagsverket och Bokföringsnämnden publicerar informationen om lagändringarna med anledning av ändringsdirektivet. Samtliga myndigheters arbete med anledning av förslagen bedöms emellertid rymmas inom befintliga ekonomiska ramar.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår av vilka skäl som tiden för ikraftträdande har valts. Sett till de aspekter som Regelrådet har att särskilt beakta är det positivt att överväganden om krav som ställs på företag anges tydligt. Det finns också en beskrivning av behovet av speciella informationsinsatser. Även denna är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Hur och när konsekvenserna kan utvärderas

Så vitt Regelrådet kan se finns ingen information om hur och när konsekvenserna kan utvärderas i remissen.

Regelrådet gör följande bedömning. I förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar anges bland annat (7§5) att en konsekvensanalys ska bestå av en beskrivning av hur och när konsekvenserna av förslaget eller beslutet kan utvärderas. Det anges också att om någon del av analysen inte kan göras ska detta motiveras. Regelrådet finner att när det varken finns någon beskrivning av hur och när konsekvenserna kan utvärderas eller någon motivering till att en sådan inte finns, är konsekvensutredningen ofullständig i detta avseende.

Regelrådet finner redovisningen av hur och när konsekvenserna kan utvärderas bristfällig.

Överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven

Förslagen anges vara förenliga med EU-rätten. I kapitel 10 (Konsekvenser) anges vidare bland annat följande. De förslag som utredningen lämnar ligger på ändringsdirektivets miniminivå. De ytterligare möjligheter till förenklingar för företagen som direktivet ger men inte kräver har utnyttjats, med två undantag. Skälen för att inte undanta styrelsen från det kollektiva ansvaret för delar av upprättandet av hållbarhetsrapporten och att inte föreskriva undantag från skyldigheten att hållbarhetsrapportera för räkenskapsåret 2025 har redovisats i avsnitt 7 respektive 9.

I avsnitt 7 redovisas det resonemang som Regelrådet har refererat ovan i avsnittet om alternativa lösningar när det gäller undantaget för styrelsen. I avsnitt 9 beskrivs bland annat skälen för det nyss nämnda undantag från rapportering av information om ett företags värdekedja som ska tillämpas i vissa fall.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en redovisning såväl av hur bestämmelserna överensstämmer med EU-rätten generellt som om förslaget går utöver minimikraven. Det finns förklarat av vilka skäl som ett möjligt undantag inte föreslås och vilka konsekvenser det bedöms ge. Beskrivningen är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten och om det går utöver minimikraven godtagbar.

Övrigt som Regelrådet vill framföra

Regelrådet har inget ytterligare att framföra i ärendet.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 12 augusti 2026.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Martin Mörmann, Roland Sigbladh och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Christian Pousette.



Anna-Lena Bohm
Ordförande



Christian Pousette
Föredragande